

ندا دختر جوانی که در روز سی خرداد در مسیر تظاهرات اعتراضی مردم علیه کودتای باند جنایتکار احمدی نژاد، خامنه ای در محله امیرآباد توسط آدمکشان لباس شخصی به ضرب گلوله جان باخت.

در سوگ ندا که جان باخت تا این روزها را جاودانه کند

حتی اگر نامش ندا نبود، امروز سمبل ندای آزادی میلیونها زن ایرانی بود. میلیون ها زنی که اکنون در صفوف نخست مبارزه برای بازپس گرفتن حقوق دزدیده شده خود از حاکمان اسلامی قرار دارند.

ندا آماج خشم متحجرین نظام اسلامی شد که از حضور ساده زنان در جامعه وحشت دارند و زمانی که این زنان در میدانهای نبرد، هیبت زن ستیزان را به سخره می گیرند از خشم نعره می کشند تا به خیال خود هراس دردل زنان افکنند. زهی خیال باطل! سی سال مقابله با دهشت های نظام زن ستیز حاکم، شجاعتی در دل زنان آفریده که با هیچ گلوله و ارعابی فرو نمی ریزد.

ندا آماج خشم مزدوران نظامی شد که رهبر فقیدش خمینی با سرکوب و فرودستی آنان پایه های نظام اسلامی اش را تحکیم و تثبیت کرد.

ندا آماج خشم مزدوران نظامی شد که رهبر فقیدش خمینی "نه" بزرگ را در همان آغاز ورودش از زبان زنان شنید. وقتی که هزاران هزار زن علیه حکم حجاب اجباری خمینی هم چون امروز دست به مبارزه زدند تا او را به عقب نشانند. ندا اما ندای دیگری را نیز سر داد و رفت. رهایی زنان در ایران با شال سبز و الله اکبر ممکن نیست. رهایی زنان از مجرای سرنگونی نظامی است که خمینی بنیانگذارش بود، پس بهتر است میرحسین موسوی هم بداند که برای احیای نظام اسلامی بشدت دچار تاخیر تاریخی است چرا که این نظام سی سال است وجود دارد. در پایان سه دهه گندیدگی و پوسیدگی آن به حدی است که احیا کنندگان آن را نیز با خود به همان جایی خواهد برد که از آن آمده بودند: به موزه تاریخ. حضور میلیونی نداها در این مبارزات جایی برای تازه کردن قوانین زن ستیز برگرفته از شریعت باقی نگذاشته است. بهتر است این را باور کنید.

اشتیاق میلیونها ندا برای رهایی و شجاعت آنان برای کسب آن، رنگ سرخی است که با هیچ جوهری نمی توان آن را سبز کرد.

سازمان زنان ۸ مارس (ایران - افغانستان)

تیر ماه ۱۳۸۸

www.8mars.com

